

Винахід відноситься до виробів, які застосовуються у будівництві залізничних колій, зокрема, до конструкцій верхнього покриття колії при закріпленні рейок.

Відома залізобетонна шпала, авторське свідоцтво СРСР №1772284, Е01В9/34, бюлетень №40, опубліковане 30.10.1992р. Цей виріб являється найбільш близьким до даного винаходу, тому прийнятий за прототип.

Залізобетонна шпала, яка має тіло змінного по довжині перерізу та попередньо напружену арматуру. На верхній поверхні шпали, в місцях де кріпляться рейки, виконуються заглиблення на дно яких встановлюються дерев'яні вкладиші, які виконуються у вигляді усіченої піраміди.

Підшва шпали має виступи, які повторюють форму заглиблення під дерев'яні вкладиші та розташовані безпосередньо під ними.

Недоліком такої шпали є складність конструкції та технології виготовлення шпали, а також недовговічність вкладишів.

В основу винаходу покладено завдання: удосконалити (спростити) конструкцію та виготовлення, а також збільшити строк використання залізобетонних шпал для криволінійних ділянок залізничних шляхів.

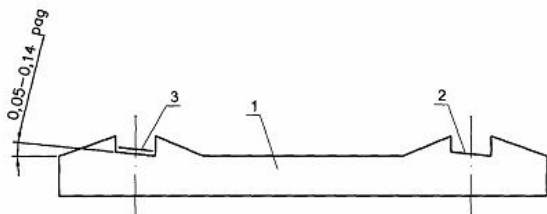
Вирішення поставленої задачі досягається тим, що у залізобетонній шпалі 1, яка має тіло змінного по довжині перерізу та вкладиші 3, що є загальними ознаками винаходу та прототипу, запропоновано площадки (дно) заглиблення 2 під опори рейок виконувати з нахилом у межах $0,05 \div 0,14$ рад. до центру радіусу криволінійної ділянки, а вкладиші виконуються у вигляді пластин (прокладок) рівної товщини $5 \div 14$ мм з пластику.

В якості матеріалу для вкладишів можуть бути прийняті використані пластикові пляшки, попередньо перед цим підігріті та спресовані до однорідної маси.

На фіг.1 зображено загальний вид залізобетонної шпали.

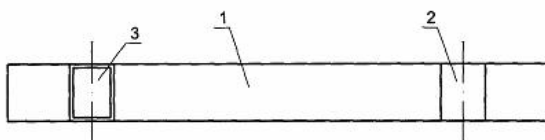
На фіг.2 зображено вид зверху залізобетонної шпали.

Таку залізобетонну шпалу легше виготовити ніж шпалу за прототипом.

Фіг. 1

ВИД ЗВЕРХУ

Фіг. 2